

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

வதனால் சொல்கிறேன். மோதலே இல்லை. நம்முடைய நிலையை நாம் தெளிவுபடுத்துகிறோம். கோர்ட்டினுடைய நிலையை அவர்கள் தெளிவுபடுத்தலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'மோதல்' என்ற அந்த வார்த்தையை பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடாது என்று கருதுகிறேன். அதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல், நீங்கள் மோதலை உருவாக்கிவிடாமல் இருந்தால் சரி என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சில பத்திரிகை நண்பர்கள் அவையைப் புறக்கணிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பற்றிய சில வேண்டுகோள்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன் என்று தான் என்னிடத்தில் அனுமதி கேட்டார்கள். அதைச் சொன்னால் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வேறு பொருளில் சொல்லவில்லை. ஆங்கிலத்தில் நினைத்ததை தமிழில் சொன்னதால் வந்தது அது. இன்றைக்கு பத்திரிக்கையாளர்கள் புறக்கணிப்பு என்றும் நான் பத்திரிக்கைகளில் பார்த்தேன். தங்களுடைய உத்தரவின்படி நம்முடைய சட்டமன்றம் யாருக்கேனும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது தமிழ்நாடு மக்களுக்குத்தான். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கோ மற்றவர்களுக்கோ கட்டுப்பட வேண்டுமென்ற அவசியம் நிச்சயமாக இல்லை. நம்மைவிட people are more sovereign than the legislature ஆகையினாலே, நாம் பார்க்க வேண்டியது மக்களுடைய கண்ணோட்டம் என்ற அடிப்படையில்தானே தவிர பத்திரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் சில பொதுவான பத்திரிக்கைகள் இருக்கின்றன.

முற்பகல் 11-25

சில பத்திரிகைகள், கட்சி சார்பான பத்திரிகைகளாக இருக்கின்றன. சில பத்திரிகைகள் கட்சிப் பத்திரிகைகளாகவே இருக்கின்றன. சில பத்திரிகைகள் எதையாவது எழுதி, ரொம்ப தரம் கெட்ட முறையிலும் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் மக்கள் நன்கு அறிகிறார்கள். யார் யார் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக அறிந்துகொண்டு அதற்கேற்பத் தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்த்து வருகிறோம். ஆகையினால் தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஒரு எண்ணத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரும் இன்றோடு முடிகிற காரணத்தாலே, நாங்கள் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், ஏற்கெனவே இந்த மன்றம் சில பத்திரிகைகளுக்கு—இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி, முரசொலி, கோவை

1992 ஏப்ரல் 28] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாலைமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு பிடி வாரண்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மன்றம் மறுபரிசீலனை செய்து எச்சரிக்கையோடு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அதோடுமட்டுமல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையிலே என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் இந்த மன்றத்திற்கும், தங்களுக்கும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்வது, இந்தக் கூண்டு நம்முடைய சட்டசபைக்கு வேண்டாம் என்பதுதான். எத்தனையோ வருஷமாக இருக்கிறோம். 1967-லே இருந்து பார்க்கிறோம். இந்தக் கூண்டு என்பது, இங்கே கொண்டு வைக்கப்பட்டது என்பது நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்குத் தேவையில்லை என்பதைத் தங்களுக்குப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தாங்கள் நேற்று அளித்த தீர்ப்பிலே, “வேறுவிதமாகப் பார்த்துக் கொள்வோம்” என்பதைப்பற்றிக்கூட தவறான விளக்கம் பத்திரிகைகளிலே தரப்படுகின்றன. ஆகவே, நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வது, தாங்களும் இந்த மன்றமும் மறு பரிசீலனை செய்து ஒரு எச்சரிக்கையோடு அவர்களை விட்டு விட்டு, இந்தச் சூழ்நிலைக்கு எல்லாம் ஓர் அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, on a point of clarification முன்னாள் அமைச்சரும், இந்த அவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் ஒருவருமான திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடமிருந்து ஒரு கருத்துத் தெளிவும் எதிர்பார்க்கிறேன். கடந்த 10 நாட்களாகவே பத்திரிகைகளில் சில செய்திகள் ஏதோ இந்த அவைக்கும், பத்திரிகை உலகத்திற்கும் ஒரு மோதல் இருப்பதைப்போன்றதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க சிலபேர் முயற்சித்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அரை உபயோகித்த வார்த்தைகளில்கூட எங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை. இன்று காலையிலேகூட நான் உங்களைச் சந்தித்தேன். இந்த வாரம் வந்த பத்திரிகையிலே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரசுக்கு ஒரு கோடி ஜெயலலிதா லஞ்சம் என்று போட்டு, அதை சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடம் மொத்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் இங்கே இருக்கிற சில காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அந்தப் பணம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு, அதிலே எனக்கு 5 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், இதிலே வரர்த உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கும் அந்தப் பணம் வேண்டுமென்று சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடம் போராடி வருவதாகவும், அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த சக உறுப்பினர்களை மிரட்டி வருவதாகவும் செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்தப் பத்திரிகை ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் காப்பி போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த அவதூறுகளை நாங்கள் எப்படிச்

604 சில பத்திரிகையாளர்கள் அவையை புறக்கணிக்கப்
போவதாக வந்துள்ள செய்தி குறித்து.

[திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்] (1992 ஏப்ரல் 28)

சொல்வது? யார் மத்தியிலே போய் நாங்கள் விளக்கிச் சொல்வது? அல்லது அதற்கு என்ன முடிவு? சில பத்திரிகைகளில் தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதிய பத்திரிகைகள்மீது சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுகிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் நாளை எங்கள் ஊரில் உள்ள First Class Magistrate Court-க்குப் போய் ஒரு Defamation Suit போட்டு, அந்த Defamation Proceeding-ல் 500 I.P.C. முடிந்து வருவதற்குள் என்னுடைய பதவிக் காலம் முடிந்துவிடும். இன்று காலை ஒரு நபர் பத்திரிகையிலே அந்தச் செய்தியைப் பார்த்துவிட்டு என்னிடம் தொடர்புகொண்டு 5 இலட்சத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் எங்களுக்குத் தரக்கூடாதா என்று கேட்டார். இதற்கு எங்கே முடிவு? இன்றையதினம் பத்திரிகையினுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதாக மேடைகளிலே பிரசங்கம் செய்து, தலையங்கம் எழுதும் பத்திரிகைகள், அவர்களுடைய சார்பாக இந்த அவையிலே பேசும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதற்கு முதலிலே வழி சொல்லட்டும். நான் சில விஷயங்களுக்குள் வர விரும்பவில்லை.

முற்பகல் 11-30

திரு. சந்திரசேகர் பற்றிய சம்பவம் நடக்கிறபோது நான் இளம்பரிதிக்கு அருகில் இருந்தேன். இளம்பரிதிக்கு அடுத்த இடம் என்னுடைய இடம். திரு. சந்திரசேகர் வரவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, பார்வையாளர்கள் மாடத்திலே இருந்த ஒவ்வொரு நிருபர்களும் அறிவார்கள். அவர்கள் ஒரு திட்டம் போட்டு, சந்திரசேகர் வரவில்லை என்ற செய்தியை அவர்கள் வந்து சாட்சியளிக்க முன்வருவார்களா? அல்லது பத்திரிகையிலே முதல் பக்கத்தில் செய்தியைப் போட்டு, நிச்சயமாக அந்தப் பத்திரிகையிலே சொல்லப்பட்ட செய்தி தவறு, நாங்கள் அனைவரும் மன்றத்திலே பத்திரிகையாளர்கள் கேலரியில் இருந்தோம், சந்திரசேகர் வந்தது என்பது பொய்ச் செய்தி என்று அறிவிக்க முன்வருவார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு நிறைந்த அனுபவம் பெற்றவர்கள். ஒரு முன்னாள் அமைச்சர். நிறைய விஷயம் தெரிந்தவர்கள். உலக நாடுகள் சபை வரை போய் தமிழகத்தினுடைய சாதனைகளைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லக் கூடிய வாழ்பு பெற்றவர்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் அதை ஆணித்தரமாகச் சொல்லி அந்தப் பத்திரிகைச் செய்தி பொய் என்று சொல்ல முன் வருவீர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். (குறுக்கீடு) நமக்கு எவ்வளவு கடமை இருக்கிறதோ அதைப்போல அந்தப் பத்திரிகை

1992 ஏப்ரல் 28] [திரு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்]

களுக்கும் கடமை இருக்கிறது. நம்மைப் பார்த்து அவர்கள் எவ்வளவு உரிமைகள் எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதே உரிமைகளை நாமும் எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே அப்படிப்பட்ட சுமுகமான சூழ்நிலை வருவதற்கு, அதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதை எழுதுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, யார் எழுதுகிறார்கள் என்பதையும் மக்கள் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. என்னைப் பற்றிக்கூட ஒரு வாரப் பத்திரிகையில், நான் ஸ்விஸ் பாங்கில் பணம் போட்டு வைத்திருக்கிறேன் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : கொஞ்சம் இருங்கள் ஒரு செகண்ட். I Won't take more than half a minute மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கும் இதற்கும் என்ன வேறுபாடு என்று சொல்லிவிடுகிறேன். அவர் ஸ்விஸ் பாங்கில் பணம் போட்டு வைத்திருக்கிறார் என்று எழுதியிருப்பதற்கும், இன்றைய தினம் ஒரு பத்திரிகையில் இந்த செய்தி வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. இங்கே உறுப்பினர்கள் செயல்படுகின்ற நேரத்தில், சுதந்திரமாக தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். நானோ அல்லது என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ எந்தச் சட்டமுன்வடிவை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், எந்த மானியக் கோரிக்கை மீது எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பதையெல்லாம் எங்களுடைய கட்சி நிர்ணயம் செய்கிறது. நானாக சொல்லி எதையும் செய்வதில்லை. அப்படி நிர்ணயம் செய்கிற நேரத்தில், கட்சி நண்பர்களிடத்தில் பேசுகிற நேரத்தில், என்னுடைய எண்ணத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு அபாண்டம். வெளியில் பரப்பப்பட்டு இருக்கிறது. என் பதற்காக நான் என்னுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொள்வேனோனால் நான் இந்த அவையில் சுதந்திரமாகச் செயல்படவில்லை என்றுதான் பொருள். இப்போது அங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கிற செய்தி எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் இந்த அவையில் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியாது. மிரட்டுகிறார்கள் என்று அர்த்தம். "Blackmail. It is nothing but Blackmail" அரசாங்கத்தின் ஒரு நடவடிக்கையை நான் வரவேற்றுப் பேசினால், அரசாங்கத்திடம் கையூட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு அதைச் செய்தேன் என்று சொல்வது நிச்சயமாக அவை உரிமை மீறிய செயலாகும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக இனத அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையாக எழுப்ப

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 ஏப்ரல் 28]

விரும்பவில்லை. எழுப்ப வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். இதை இதோடு விட்டுவிடலாம் என்றாலும் கூட, நண்பர் திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும். இது போன்ற சட்டப் பேரவையிலே உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமாக நடந்து கொள்வதற்கும், சுதந்திரமாக செயல்படுவதற்கும் தடையாக வருகின்ற செய்திகளை என்ன செய்வது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப் பற்றி, பரிவோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி பரிவோடு பரிசீலிப்பதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதற்கெல்லாம் என்ன பரிகாரம் என்பதை நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்டுக் கொண்டது, உரிமைப் பிரச்சினையே கூடாது என்பதல்ல. உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பலாம். அவர்களை எச்சரிக்கையோடு விட்டுவிடலாம் என்று தான் நான் கேட்டுக் கொண்டேனே தவிர, வேறல்ல. ஆகையினால் நல்ல நிலத்திலே பயிரோடு களையும் தோன்றுகிறது. ஆனால் களையை எடுக்கிறோம் என்று சொல்லி பயிரை எடுத்துவிடக் கூடாது. களையைப் பார்த்து எடுக்க வேண்டியது தான். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது என்ன வென்றால், வார்னிங் கொடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் எந்தப் பயிருக்கும் துளி கூட சேதாரம் செய்திடவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். களைகளுக்கு வேண்டுமானால், நீங்கள் செய்திருக்கிற சேதாரம் அப்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள்; இப்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லலாமே தவிர, ஒரு துளி கூட பயிருக்கு நாம் சேதம் விளைவிக்கவில்லை. மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள “சென்னைப் பத்திரிகையாளர்கள் யூனியன்”, “சென்னை நிருபர்கள் சங்கம்”, “தென்னிந்திய பத்திரிகையாளர்கள் கூட்டமைப்பு”, “சென்னை பிரஸ் கிளப்” ஆகிய அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய குழு ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருப்பதாக செய்தித் தாள்களில் பார்த்தோம். அந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நமது முறையீடுகளை ஏற்காமல், “இல்லஸ்ட்ரேட்ட் வீக்லி”, “முரசொலி”, “கோவை மாலை முரசு” ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள், நிருபர்களுக்கு எதிராக சட்டப்பேரவைத் தலைவர் நடவடிக்கைகளைத் தொடர முடிவு செய்துள்ளதைக் கண்டித்து இப்புறக்கணிப்புப் போராட்டம் நடத்தப்படுகிறது என்றும், மற்றைய பத்திரிகையாளர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுகின்ற முறையில் இந்த

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிக்கையை வெளியிட்டு இருக்கின்றார்கள். இந்த அவைக்கு வருவதும் வராததும் அல்லது நிலைத்து வருவதும் நிலைத்தே வராமல் இருப்பதும், புறக்கணிப்பதும், நிலைத்து புறக்கணிப்பதும் அவரவர் விருப்பத்தைச் சார்ந்தது. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த நாம் இல்லை. ஆனால் இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு, நிருபர்களுக்கு எதிராக சட்டப் பேரவைத் தலைவர் நடவடிக்கைகளைத் தொடர முடிவு செய்துள்ளதைக் கண்டித்து, புறக்கணிப்புப் போராட்டம் நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11-35

ஆக இங்கே முடிவை ஏற்கவில்லை. சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த முடிவை நாங்கள் ஏற்கவில்லை, நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை, நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால் கூட பரவாயில்லை. முடிவு செய்துள்ளதை கண்டித்து புறக்கணிப்புப் போராட்டம் என்றால், பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்துள்ளதை கண்டிக்கிறபோது, இந்த அவையிலே பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய முடிவை யார் மறுத்தாலும், எதிர்த்தாலும் அதுவே உரிமை மீறிய ஒன்று என்று சொல்லும்போது, பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்துள்ளதை கண்டித்து புறக்கணிப்பு போராட்டம் என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக இதிலே பேரவைத் தலைவர் என்பது எழுவாய்; கண்டிப்பது என்பது பயனிலை; முடிவு செய்துள்ளது என்பது செய்படு பொருள். முடிவை அல்ல அவர்கள் எதிர்ப்பது. பேரவைத் தலைவர் செய்துள்ள முடிவை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்லுவது இருக்கிறதே அதுவே உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகும். அதை உரிமை மீறிய பிரச்சினையாக நாம் ஆக்கப் போவதில்லை. ஆனாலும் கூட அவர்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பத்திரிகைகளுடைய ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக கைது வாரண்ட் பிறப்பித்துள்ளது கடும் கண்டனத்திற்குரியது; தமிழ்நாட்டு பத்திரிகை சுதந்திரத்தை ஒடுக்க மறைமுகமாக செய்யப்படும் முயற்சியே இது என்று காரணங்களைச் சொல்லி அவர்கள் எதிர்ப்பு வாரண்ட் பிறப்பித்துள்ளது கடும் கண்டனத்திற்குரியது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கும் நாம் ஏனோ தானோ என்று காரண காரிய விளக்கம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இங்கே குறிப்பிட்ட 3 பத்திரிகைகள் இந்த அவையின் உரிமையை மீறுகின்ற வகையில் தவறு செய்திருக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டி, தவறு செய்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதற்கு விளக்கங்கள் தாருங்கள் என்று நேராக கூப்பிட்டு, கூப்பிட்டும் வராமல், தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளாமல், அதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்காமல், அதற்குப் பிறகு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] (1992 ஏப்ரல் 28)

பட்டாமல் இருக்கிற அவர்கள் மீது, அவர்கள் செய்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிற வகையில், அவர்களுடைய செயல்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிற வகையிலும் அதனையொட்டி எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகளையொட்டித்தான் அவை உரிமைக் குழு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதே தவிர, செய்தித் தாள்களின் மீது பொதுவாக எந்தத் தடையும் விதிக்கவில்லை என்பதை நேற்றே நான் குறிப்பிட்டேன். அவர்களை ஒடுக்க என்று எந்தச் சட்டமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை; எந்த ஆணையும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை; யாரும் அச்சுறுத்தப்படவில்லை; யாரும் படமுறுத்தப்படவேயில்லை. எந்த வகையிலே அவர்கள் மீறினார்கள் என்பதை இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லி, அவை உரிமைக் குழுவிடமிருந்து அனுப்பி, அவை உரிமைக் குழு விதிமுறைகளின்படி நடந்து, அவை உரிமைக் குழுவை அவர்கள் புறக்கணித்ததன் காரணமாக அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அவையில் கொண்டு வந்து வைத்து இந்த அவையிலே ஏக மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டு—எந்த பரிந்துரையை இந்த அவைக்கு எடுத்து வைத்தோமோ எந்தப் பரிந்துரையை இந்த அவை நிறைவேற்றித் தந்ததோ அதைப் தான் தாங்கள் நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் ஆணையின் மூலமாக. ஆகவே அந்த வகையிலே செய்யப்பட்ட ஒன்றே தவிர வேறு ஒன்றுமல்ல. வாரண்ட் பிறப்பித்துள்ளது கடும் கண்டனத்திற்குரியது என்று அவர்கள் சொன்னாலும், அது முறைப்படி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையே தவிர இப்படி ஒரு முடிவை எடுத்து தமிழ்நாட்டு பத்திரிகை சுதந்திரத்தை ஒடுக்கவில்லை. பத்திரிகைகளுடைய சுதந்திரத்தை எந்த ஆணையின் மூலம் ஒடுக்க இருக்கிறோம்? எந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில், எந்த சொற்களின் அடிப்படையில் நாம் ஒடுக்க இருக்கிறோம்? நாம் எந்த ஆணையையும் பிறப்பிக்கவில்லை. அதைத்தான் சொல்ல வேண்டும்.

அவர்கள் எழுதியவைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமே தவிர, இன்னும் செய்யக் கூடாது, உரிமை கிடையாது என்று எந்த இடத்திலும் நாம் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்படி இருந்தும் அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றால் அது அவர்களுடைய பொறுப்பு. அப்படி இருந்தும் கூட பொறுப்பு உடாட்சியோடு, கடமையாற்றுகிற தன்மையோடு இந்த அவைக்கு, இந்த அவையிலே இருந்து பணியாற்றுவதற்கு 51 நிருபர்களுக்கு நாம் அனுமதி அளித்து, இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கை குறிப்புகளை எடுக்க அனுமதி அளித்திருக்கிறோம். அந்த 51 நிருபர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அனுமதியிலே 23 நிருபர்கள் இன்றைக்கு வருகை தந்து அந்த சங்கத்தினர் கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்றாலும் கூட அதைப் பொருட்படுத்தாமல் பொறுப்பணர்ச்சியோடு, கடமை உணர்ச்சியோடு இன்று வந்து இருந்து (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அவையின் நடவடிக்கை குறிப்புகளை அவர்கள் எடுக்கிற அளவிற்கு வந்தமைக்காக அவர்

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களுடைய பொறுப்புணர்ச்சியையும், இந்த பத்திரிகைகளுடைய கடமை உணர்ச்சியையும் நான் மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன். போற்றுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

முற்பகல் 11-40

ஆக இதிலே (குறுக்கீடு) முடித்துவிடுகிறேன், தினத்தந்தி, தினமலர், தொலைக்காட்சி, ரேடியோ சென்னை, நமது எம்.ஜி.ஆர்., மக்கள் குரல், மாலை மலர், நியுஸ் டுடே, தினத்தாது, விடுதலை, அகில இந்திய ரேடியோ, புது டில்லி, அதிர்ஷ்டம், ஐ.என்.பி.ஆர்., எக்னாமிக்ஸ் டைம்ஸ், வெற்றிமாலை, விடிவெள்ளி, தமிழரசு (தமிழ்), தமிழரசு (ஆங்கிலம்), பிற்பகல், மணிச்சுடர், மக்கள் நேசன், ஆகியவற்றினுடைய பிரதிநிதிகள் பெருந்தன்மையோடு வந்து இருப்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன், போற்றுகிறேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி). புறக்கணித்தவர்கள் நம்மையும், இந்த அவையையும் கண்டிக்கிறார்கள். நான், பத்திரிக்கை ஆசிரியர்களை பாராட்டுகிறேன்; போற்றுகிறேன்; வரவேற்கிறேன் இங்கே. ஆக, இந்தத் தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபொழுது, அவர்கள் இங்கே எவ்வளவோ பிரச்சினைகளை நாம் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட (குறுக்கீடு) முசல்மான் என்ற பத்திரிக்கை நிரூபரும் வந்து இருக்கின்றார்கள்—இங்கே ஏற்பட்டு இருக்கிற பிரச்சினை அவை உரிமைக்குழு, அவை உரிமைக்குழுவினுடைய தீர்மான அடிப்படையிலே உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு எடுக்கப்பட்டதே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் கூறியது போன்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியது போன்றும், ஆளும் கட்சியினராகட்டும் அல்லது அரசியலிலே ஈடுபட்டு இருப்பவர்களையாகட்டும், பத்திரிகைகள் எவ்வளவோ எழுதுகின்றன. அவைகளை எல்லாம் பற்றி நாம் கவனலப்படவில்லை. இங்கே எடுக்கப்பட்டு இருக்கிற நடவடிக்கைகள் இங்கே வீற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்களைப்பற்றியும், அமைச்சர் பெருமக்களைப் பற்றியும், இங்கே வீற்றிருக்கிற உறுப்பினர் பெருமக்களைப் பற்றியும் எவ்வளவோ தாறுமாறாகவும், இல்லாதது பொல்லாதவைகளை எல்லாம் புனைந்தும் இழித்தும் பழித்தும் ஏசியும் தூற்றியும் மிகக் கேவலமாகவும் தாழ்த்த முறையிலும் எவ்வளவோ பத்திரிகைகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. அடைப்பற்றி இந்த அவையிலே நாம் எந்தக் கவலையும் பட்டு, அது அவர்வர்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது என்ற அளவிலேதான் விட்டு இருக்கிறோம்; இந்த அவையினுடைய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 ஏப்ரல் 28]

உரிமை மீறப்பட்டு இருக்கிறது; களங்கப்படுத்தப்படுகிறது. அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை எல்லாம் நேற்று நான் எடுத்து சொன்னேன்.

டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் அவர்களே எவ்வளவு கவலைப்பட்டு அந்த பிரிவில்லேஜ், அவை உரிமைகளுக்கான தன்மைகளை விளக்கியிருக்கிறார் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டினேன். அதற்கு அந்த எடுத்துக்காட்டுக்களை எல்லாம் காட்டினேன். பில் என்று போடுவதற்கு பதிலாக 'ஆக்ட்' என்று போட்டுவிட்ட ஒரே காரணத்திற்காக கூண்டிலே கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னேன். எல்லா பத்திரிகைகளும் பெரும் பெரும் பத்திரிகைகளினுடைய ஆசிரியர்கள் எல்லாம்கூட வருத்தம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வருத்தத்தையும் மன்னிப்பையும் தங்களுடைய இதழ்களில் எழுதுவதாகச் சொல்லி வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள் என்று நேற்று நான் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். நாங்கள் எல்லாம் கூட அவை உரிமைக்குமுனிலே இருந்து நான் கிட்டத்தட்ட 22 ஆண்டுக்காலமாக அவை உரிமைக்குமுனிலே இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறேன். 1967-லிருந்து அவை உரிமைக் குழு உறுப்பினராக தொடர்ந்து இருந்து வருகிறேன். எல்லாவற்றையும் நான் கவனித்து வருகிறேன். நாங்கள் பேசியதைக்கூட, அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தவறுகள் செய்தாலும் எழுதப்பட்டது தவறுதான், தவறு நிகழ்ந்துவிட்டது வருந்துகிறோம், என்று வருத்தத்தை வந்து எதிரிலே சொல்லி இருப்பார்களேயானால் இந்த மூன்று பத்திரிகைகளினுடைய நிருபர்களும் விடப்பட்டு இருப்பார்கள்; ஆசிரியர்களும் விடப்பட்டு இருப்பார்கள். நேரே வருவதற்கு அவர்களுக்கு முடியவில்லை என்றால், நீதிமன்றம் எப்படி நீதித்தன்மையினுடைய அடிப்படையை கொண்டு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு நீதித்தன்மையை இந்த மாமன்றமும் கொண்டிருக்கின்றது. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி). இந்த மாமன்றம் நிருவாகப் பொறுப்பை மட்டும் வைத்து இருக்கவில்லை; ஜூடிஷியரி பவரும் இதற்கு உண்டு. ஆகவே தான், மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே ஒருவரை தண்டிக்கவும் அவரை எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் சிறையிலே தள்ளுவதற்கும் ஜட்ஜுக்கு, நீதிபதிக்கு என்ன தன்மை உள்ளதோ அது அவர்களுக்கும் உண்டு. ஒரு கோட்டிலே இருந்து எந்த பத்திரிகை ஆசிரியரையாவது கூப்பிட்டு வரமாட்டான் என்று சொன்னால் கோர்ட்டு விட்டுவிடுமா? எனக்கு வேலை இருக்கிறது நான் வர மாட்டேன் என்று சொன்னால், நீதிபதி விட்டுவிடுவாரா?

[1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என் இஷ்டப்படி தான் வருவேன் என்று சொன்னால் விட்டுவிடுவாரா? நீதிமன்றத்தினுடைய பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுச் கொள்ளமாட்டோம்; அதனுடைய தீர்ப்பை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளமாட்டோம்; எங்கள் விருப்பப்படிதான் நடப்போம் என்று சொன்னால் விட்டுவிடுவாரா? நீதிமன்றத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும், செலுத்த வேண்டுமோ, அவ்வளவு மதிப்பும் மரியாதையும் இந்த அவைக்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டும். செலுத்தத் தவறியதன் காரணமாகத்தான், வருத்தம் தெரிவித்து இருந்தால் பெரிய பெரிய வழக்குகளிலே எல்லாம் வருத்தம் தெரிவித்ததற்கு நாடாளுமன்றத்தில் எப்படி அவர்கள் எல்லாம் விட்டு இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கூட நேற்று 55 வழக்குகளையும் நான் படித்து காண்பித்தேன். ஒன்றிரண்டு வழக்குகளில் தான் 'ரெப்ரிமாண்ட்', கூண்டிலே ஏற்றி வைத்து அவர்களைக் கண்டிக்கிற அளவுக்கு வந்தது. மற்றவர்கள் எல்லாம் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள்; விட்டுவிட்டோம். மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டார்கள் விட்டுவிட்டோம். பிளிட்சில் போட்டார்கள் இதைச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் முறைப்படித்தான் நாம் செய்தோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

முற்பகல் 11-45

அவர்கள் என்ன எழுதினார்கள்? இந்த மன்றம் தரம் தாழ்ந்து விட்டது. இந்த மன்றத்திலே அறிவாளிகள் இருந்து பணியாற்றிய இடத்திலே இப்போது சண்டை சச்சரவு போடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். என்ன 234 பேருமா? இந்த மன்றம் தாழ்ந்து விட்டது என்றால் இதிலே இருக்கிற 234 பேரும் சேர்கிறது. குறிப்பிட்டு சொல்வார்களேயானால் அது வேறு. ஆனால் அத்தனை பேரையும் சேர்த்து இப்போது அப்துல்லா காந்தி அவர்கள் முறை தவறி நடந்தார். ஒழுக்கம் இல்லாமல் நடந்தார். அவர் குடித்து விட்டு இருந்தார் என்று சொல்லி, அப்துல்லா காந்தியை குறை சொன்னால் சரி. காந்தியார் குடும்பமே மோசம் என்றால் —அதற்காக காந்தியார், கஸ்தூரிபா காந்தி அவர்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள்—ஒருவன் தவறு செய்ததற்காக காந்திக்கே அந்தக் குற்றச்சாட்டை சாட்டலாமா? நான் எப்போது சண்டை போட்டேன். (சிரிப்பு) 25 வருடங்களாக இருக்கிறேன். (சிரிப்பு) நான் யாரை இழுத்தேன்? யாருடன் சண்டை போட்டேன்? யாரைப் பிடித்து அடித்தேன்? (சிரிப்பு) இங்கே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் யார்? (சிரிப்பு) இங்கே வீற்றிருப்போர்கள் அத்தனை பேரும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் பத்திரிகை பொறுப்பாளர்களும், தான். மாண்புமிகு முதலமைச்சரி லிருந்து, என்னிலிருந்து—நான் நான் பத்திரிகை

[டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறேன். கிழமை பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறேன். மூன்று, நான்கு, நாள் பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் ஆசிரியர். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ஆசிரியர். மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் ஆசிரியர். மாண்புமிகு அரங்கநாயகம் ஆசிரியர். மாண்புமிகு இராமச்சந்திரனும் ஆசிரியர். இருந்தும் இப்படி பேசலாமா என்பது தான் எங்களுக்கு இருக்கிற தன்மைகள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

ஆசிரியர்களுடைய பொறுப்புகளை எல்லாம் உணராமல் இருக்கிறோமா? ஆகவே தான் குறிப்பிட்டு சொல்லட்டும். இந்த அவையே இழந்து விட்டது. இந்த அவையே சண்டை சச்சரவுக்கு வந்து விட்டது என்றால், அவையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்பது தான் பிரச்சினையே தவிர — இண்டிவிஜுவலாக ஒரு தாமரைக்கனி அடித்தார், அவர் ஒழுக்கம் கெட்டவர் என்று சொல்லட்டும். ஒன்றிரண்டு பேர் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி சொல்லட்டும், அவர்கள் பாடு, அவர்கள் பாடு உரிமைப் பிரச்சினை பாடு. அவையையே சேர்த்து இழித்து, பழித்து பேசுகிற அளவுக்கு பெருமை பெற்ற, புகழ் பெற்ற — இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி என்று இதற்கு பெயர். இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு, இப்படி இருக்கும்போது — வந்து ஒரு வருத்தம் தெரிவிங்கள் என்றால் அதற்கு வருத்தம் தெரிவிப்பதற்கு இல்லாமல் — இன்றைய கூட்டத்தில் குமரி முரசு பத்திரிகை நிரூபரும் வந்திருக்கிறார். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தவகையிலே ஒரு 200 தென்னை மரங்கள் இருக்கிற இடத்தில், 2 பனை மரம் 3 பனை மரம் இருக்கிறது என்றால் அந்த பனை மரங்கள் மூன்று என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமே தவிர, அதற்கு பெயர் தென்னந்தோப்பு என்று தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, 3 பனைமரங்கள் இருக்கிறதால் அந்தத் தோப்புக்கு பெயரே பனந்தோப்பா? ஆகவே ஒருவர், இரண்டு பேர் முறைதவறி நடக்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்தப் பெயரை, இந்த அவை முழுவதையும் சேர்த்து இந்த அவையிலே இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து குற்றம் சாட்டுகிற அளவுக்கு வருகிறபோது உரிமைப் பிரச்சினை என்று வருகிறது. ஆகவே தான் உரிமைப் பிரச்சினையாக எடுத்தோமே தவிர, எந்தப் பத்திரிகைகள் மீதும் இப்போதும் நமக்கு காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை.

அவர்கள் கூட மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய செயலை கண்டித்து புறக்கணிக்கிறோம் என்கிறார்கள். இதுவே உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது தான். ஆனால் நாம் உரிமைப் பிரச்சினை எடுப்பதாத் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் உணர்

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும் என்பது தான். அவர்களை உள்ளபடியே கண்டிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட கிடையாது. ஆனால் இப்படிப் பட்ட பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகைகள்—நான் 55 வழக்குகளை நேற்று சுட்டிக்காட்டினேன் — கராஞ்சியாவை கூண்டிலே நிறுத்தியபோது புறக்கணிக்க செய்தார்களா பாராளுமன்றத்திலே நிருபர்கள் எல்லாம்? மற்றவர்கள் எல்லாம் கண்டிக்கிறபோது, அந்த 55 பேருக்கு மன்னிப்பு கேட்டபோது, அந்த மன்னிப்பு, கேட்க வைத்த போது, கூண்டிலே ஏற்றியபோது, அந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் நாடாளுமன்றத்தை வேறு பல இடங்களை புறக்கணிக்க செய்தார்களா? இந்த ஆட்சியைப்பொறுத்து, இந்த ஆட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பெயர், புகழ் ஆகியவற்றுக்கு களங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சில பேர் தனியாக இருந்து சிலபல காரியங்களைச் செய்து வருவதன் விளைவாக, எதையும் செய்யலாம், எப்படியும் செய்யலாம் என்ற அளவுக்கு — ‘ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி’ என்பார்கள். அந்த அளவுக்கு எதையும் செய்யலாம் என்கிற அளவுக்கு இல்லை. இதே நிலைமையை இதைவிட பெரிய காரியங்கள் நடந்தபோது பத்திரிகை நிருபர்கள் புறக்கணிக்கவா செய்தார்கள்? ஆகவே தான் புறக்கணிக்காமல் பொறுப்புணர்ச்சி யோடு இங்கே வருகை தந்த அத்தனை பேரையும் மனதார இந்த அவையின் சார்பாக பாராட்டியிருப்பதே, பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகைகள் புறக்கணிக்கின்றனவே என்ற ஆதங்கம் தான். நான் கழிவேர் இரக்கம் கொள்வதை விட வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே, அவர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி அந்த அளவுக்குதான் சொல்கிறோம்.

முற்பகல் 11-50

அது மட்டுமல்லாமல், சட்டப்பேரவையின் இந்த கடுமையான, நியாயமற்ற நடவடிக்கைகள் — எப்படி நியாயமற்ற நடவடிக்கை கள்? நான் நியாயம் என்று வாதாடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரிகையாளர் சங்கத்தினுடைய தலைவர்களும் மற்றவர்களும் எல்லாம் வந்து வேண்டுமானால் ஒரு டிபேட் வைத்துக் கொள்வோம். பொது மக்கள், அறிவாளிகள் கூட்டும், முறைப்படி, சட்டப்படி, விதிப்படி நாங்கள் நடக்கிறோம் என்பதை நான் வாதாடத் தயார். பத்திரிகை நிருபர்கள் வந்து இப்படி எழுதுவது நியாயம்தான், வராமல் இருந்தது நியாயம்தான், புறக்கணித்தது நியாயம் தான் என்று வாதாட்டும். வேண்டுமானால், அப்படி ஒன்றை ஏற்பாடு பண்ணுவோம். பத்திரிகையாளர் சங்கமே வேண்டுமானால் ஏற்பாடு பண்ணட்டும், நான் வருகிறேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அதுமட்டுமல்ல,

“The expression freedom of Press has been defined ‘free to hold opinion, to receive and to impart information through the printed word without any interference from any public Authority.’ But freedom

64 சில பத்திரிகையாளர்கள் அவையை புறத்தணிச்சப் போவதாக வந்துள்ள செய்தி குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] (1992 ஏப்ரல் 28)

carries with it responsibilities and cannot be absolute in a Democracy or for that matter in any Organised Human Society. In the words of Prime Minister Jawaharlal Nehru "freedom like everything else and more than everything else carries certain responsibilities and obligations and if these responsibilities and obligations and disciplines are lacking then it is no freedom, whether an individual indulges in it or a group or a newspaper or anyone else". என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் உண்டு. அந்தச் சுதந்திரத்திற்கு பொறுப்புணர்ச்சியோடு பொறுப்புக்களும் உண்டு. அந்தப் பொறுப்புக்கள் தவறும்போது, அங்கே சுதந்திரம் என்பதற்கு இடமில்லை என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்களை வைத்துத் தான் உள்ளபடியே, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதையோ, சில ஆகிரியர்களை சிறைக்கு அனுப்புவதையோ, அவர்களைத் தண்டிப்பதையோ நாம் மகிழ்ச்சியோடா செய்கிறோம். மகிழ்ச்சியினுடைய விளைவாகவா நாம் செய்கிறோம். ஆனால் வருத்தத்துடன் தான் செய்கிறோம். வேதனைப்பட்டுத்தான் செய்கிறோம், இந்த நிலைக்கு வந்ததே என்று.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, கூண்டு இங்கே வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வரவேண்டும் என்று, நாம் ஆசைப்படவில்லையே. இந்த 3 பத்திரிகையாளர்கள் தான், இந்தக் கூண்டைக் கொண்டு வந்து வை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். கூண்டு இப்போது அல்லவா செய்யப்பட்டது. இது, இப்போது, அவர்களுக்காக பெரிய மனது வைத்து, இதற்கு வேறு செலவு பண்ணி, இருக்கிற செலவு போதாது என்று சொல்லி, இந்தக் கூண்டுக்கு வேறு செலவு பண்ணி, கொண்டு வந்து வைக்கிற அளவிற்கு, 3 பத்திரிகையாளர்கள் செய்ததினுடைய விளைவு எங்கெங்கே போகிறது, அதனுடைய விளைவுகள் என்ன ஆகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி, இந்த 3 பேர்களும், வருத்தங்கள் என்று அந்த மூன்று சொற்களைச் சொல்லத் தவறியதினுடைய விளைவாக, இன்றைக்கு உச்சநீதிமன்றத்திலே கருத்து தெரிவிக்க, நாம் கருத்து தெரிவிக்க, அவர்கள் உரிமையை அவர்கள் காப்பாற்ற, நம்முடைய உரிமையை நாம் காப்பாற்ற, இடையில் இருக்கிற மக்களுக்கு எம்லாம் என்ன என்று புரியாமல் இருக்க, எது சரி என்று தெரியாமல் இருக்க, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படைக் காரணம், 3 பத்திரிகைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய தவறுகளை உணர்ந்து இந்த அவையினுடைய பெருமை, மற்றவை

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களைக் காப்பாற்றி இருப்பார்களானால், இந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டிய அவசியமே இருக்காது. இப்போது புறக்கணிக்க வேண்டிய அவசியமும் இந்தப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு இருந்து இருக்காது. நம்மைக் கண்டிக்கிறார்கள். இப்படி செய்யக் கூடாது, இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று. இவ்வளவு சொல்கிறபோது, இன்றைக்குப் புறக்கணித்த பத்திரிகையாளர்கள் எல்லாம் இந்த 3 பத்திரிகையாளர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் எழுதியது தவறு, இப்படி எழுதியிருக்கக்கூடாது கண்டிக்கிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கூடாதா? நம்மைக் கண்டிக்க முடிகிற பத்திரிகையாளர்கள், இந்த இல்லஸ்ட்ரேட்ட், வீக்லியையோ, முரசொலியையோ, அல்லது கோவை மாலை முரசையோ, இப்படி எழுதியிருப்பது தவறு, மரபுக்கு ஏற்றது அல்ல என்று கண்டித்தார்களா, எழுதினார்களா, குறிப்பிட்டார்களா, அல்லது சுட்டிக்காட்டினார்களா? அவர்களைச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசைக் கண்டிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த முடிவைக் கண்டிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சுதந்திரத்தை ஏடுக்கப் பார்க்கிறோம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இந்தச் சட்டப் பேரவை கடுமையாக நடந்து கொள்கிறது என்கிறார்கள். நடவடிக்கைகள் எடுத்த—பேரவையினுடைய நடவடிக்கைகள் எதிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் நாடு, மற்றவைகள் எல்லாம் உணர வேண்டும்.

இப்போதும் நாம், நியாயமாகவும், நிதானமாகவும்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, இடையில் நாங்கள் பேசுகின்றபோது கூட சொன்னோம், மன்னிப்புக் கேட்டால் விட்டுவிடலாம் என்கிற அளவிற்கும், மன்னிப்பு எழுதியிருக்கிறார், விட்டுவிடலாம் என்ற அளவிலேதான் எண்ணினோம். ஆனால், நேராக வந்து நாங்கள் மன்னிப்பு கேட்க மாட்டோம் என்கிற அளவிற்கு, அதற்கான அளவிற்கு பத்திரிகைகளிலே வெளியிடமாட்டோம் என்கிற அளவிற்கு வந்தபோதுதான் மறுபடியும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகை கேட்டிருக்கிறது, முதலிலே ஒரு கமிட்டி முடிவு செய்தது, பிறகு மாற்றிக் கொண்டது என்று. 4.டைசியில் இருக்கிற சில பைண்டிங்ஸ் என்னவோ, அதைத்தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இடையிலே என்ன என்பதைப் பார்க்கக் கூடாது. முதலிலே கூட நாங்கள் ஒரு முடிவைப் பண்ணலாம். உள்ளபடியே அவர்களை நாங்கள் 4 மாதத்திற்கு சிறைத் தண்டனைக்கு அனுப்பலாம் என்று கூட, கமிட்டி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, முடிவு பண்ணலாம். 4 மாதம் சிறைத் தண்டனைக்கு ஒருவரை அனுப்பலாம் என்று முடிவு செய்து விட்டு, கடைசியில் நாங்கள் பைண்டிங்ஸ் எழுதும்போது வேண்டாம், அவரை மன்னித்து விட்டுவிடலாம், மன்னிப்பு கேட்டால் போதும் என்று திருத்திக் கொண்டால், அனாத்யும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] (1992 ஏப்ரல் 28)

எதிர்ப்பீர்களா? முதலிலே அவரை சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னீர்கள், ஏன் அவர்களுக்கு மறுபடியும் வருத்தம் தெரிவிக்க இடம் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்பார்களா என்றால் அப்போது கேட்க மாட்டார்கள். ஆனால் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்ன ஒருவருக்கு, முதலில் தண்டனை அளித்து விட்டு பிறகு வருத்தம் தெரிவிப்பதை, அதை நேரிலே வந்து சொல்ல வேண்டும் கூண்டிலே ஏறி சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், தப்பு முதலிலே அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதை மாற்றிக் கொள்ள விட மாட்டோம் என்று சொல்வார்களா? முதலிலே நீங்கள் என்ன சொன்னீர்களோ அதன் பிரகாரம் செய்யுங்கள் என்று சொல்வார்களா?

முற்பகல் 11-55

இரண்டாதவாக அவை உரிமைக்குழுவின் நடவடிக்கைகளை ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து கிரிடிசைஸ் பண்ணுவதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் என்று டைரக்ட் பண்ணுவதற்கும் யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஆகவே தான் அது முடிவு அறிவிக்கும். அந்த முடிவை இந்த அவை ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படிதான் நடக்கிறோம். இப்போதும் சொல்லுகிறேன். பத்திரிகை உலகத்திற்கும் நமக்கும் எந்தவித தகராறும் கிடையாது. எந்தவித எதிர்ப்பான நடவடிக்கையோ, சட்ட திருத்தமோ, தாக்கீதோ, ஆணையோ எதுவும் பிறப்பிக்கப்படாத நிலையில், இல்லாத நிலையை உருவாக்கக் கூடாது. ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். திராவிட இயக்கத்தை பொறுத்தவரைக்கும் பகுத்தறிவு தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆகட்டும், அவருக்கு பின்னால் இந்த இயக்கத்தை வளர்த்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆகட்டும், அவருக்கு பின்னால் இந்த இயக்கத்தை தொடர்ந்து நடத்தி மக்களுடைய செல்வாக்கையும் புகழையும் பெற்று திகழ்ந்த பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் ஆகட்டும், அதற்கு பிறகு இந்த பொறுப்புகளை எல்லாம் ஏற்று மக்களுடைய அன்பையும் அரவணைப்பையும் பெற்று நடத்தி செல்லுகிற (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி ஆகட்டும் பத்திரிகையினுடைய ஆதரவின் பேரிலா இந்த இயக்கம் வளர்ந்தது. அவ்வளவு பத்திரிகைகளுடைய முழு எதிர்ப்பையும் மீறித்தான் பகுத்தறிவு தந்தை பெரியார் வளர்ந்தார்கள். நான் சவால் விடவில்லை. ஸ்டேட் மென்ட் ஆப் பேக்ட்டை தான் சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு அல்ல. அவ்வளவு எதிர்ப்பையும் மீறித்தான் வளர்ந்தது. இழித்துச் சொல்லி பழித்து பேசி, கொஞ்சம் நஞ்சமாகவா நடந்தது... பத்திரிகைகள் கூட அந்தக் காலத்திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்... பணி நேரம் அழகாக இந்த அவையிலே பேசினால்

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கூட 'மிஸ்டர் அண்ணாதுரை ஆல்சோ ஸ்போக், என்று போடு வார்கள். நாங்கள் அதைக் கண்டே ரொம்பவும் மகிழ்வோம் அண்ணா என்ற பெயர் வந்துவிட்டதே என்று. சினிமாவிலே கூட ஒருவர் தம்பியாக இருக்கிறவன் மூத்தவனைப் பார்த்து அண்ணா என்று சொல்லி விட்டால் உடனே நாங்கள் கை தட்டுவோம். அவன் வேறு ஒன்றிற்காக அண்ணா என்று சொல்லியிருந்தாலும் கூட அண்ணா என்ற பெயர் வந்து விட்டதே என்பதில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி (சிரிப்பு). அப்படி இருந்த காலத்தை எல்லாம் தாண்டித் தாண்டி தான் வந்திருக்கிறோம். ஏன் 1925-ல் பெரியார் அவர்களை ஆதரித்ததா பத்திரிகை உலகம். கம்யூனல் ஜி.ஓ. வந்தபோது பத்திரிகை உலகம் ஆதரிக்கச் செய்ததா? பெரியார் அவர்கள் தீவிர பிரச்சாரம் செய்த போது பத்திரிகை உலகம் ஆதரிக்கச் செய்ததா? இந்தி திணிப்பை எதிர்த்து போராட்டம் நடந்தபோது பத்திரிகை உலகம் ஆதரவு தந்ததா? ஆகவே மக்கள் மன்றம்தான் மிக மிக முக்கியம். அந்த மக்கள் மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு நம் மிடத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே பத்திரிகைகள் நியாயமாக நடக்க வேண்டும் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்குத்தான் நாமும் விரும்புகிறோமே தவிர, இப்போதும் சண்டை கிடையாது, சச்சரவு கிடையாது. அந்த சுமுகமான சூழ்நிலையை இங்கே இருக்கிற பெரிட பத்திரிகைகளும் முக்கியமான பத்திரிகைகளும் சேர்ந்து கெடுக்க வேண்டாம். அது நிலவட்டும், முறைகள் நிலவட்டும் மேற்கொண்டு வளரட்டும். ஜனநாயக சூழ்நிலை நிலவட்டும். அண்ணா அவர்கள் இங்கே இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது ஒரு முறை அழகாகச் சொன்னார்கள். 'Justice should not be wounded and wounds should not be justified, நியாயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் காயப்படுத்தப்படக்கூடாது. காயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் நியாயப்படுத்தப்படக்கூடாது என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இதைத்தான் நான் என்னுடைய பத்திரிகை நண்பர்களுக்கு புறக்கணித்த பத்திரிகை நண்பர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வது இதையே தான். நியாயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் காயப்படுத்தக் கூடாது, காயங்கள் எக்காரணம் கொண்டும் நியாயப்படுத்தக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளை மட்டும் விடுத்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் ஆணவத்தின் அடிப்படையிலோ அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலோ ஆதிக்கத்தின் அடிப்படையிலோ எதையும் எடுக்கவில்லை. இந்த மன்றம் நமக்கு பிறகும் வளர்ந்து நின்று நிலவவேண்டும். என்றைக்கும் தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை பெருமையையும், புகழையும் மதிப்பையும் மரியாதையும் பெற்று திகழ வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திற்காக பரிந்து பேசுகிறோமே தவிர, தனிப்பட்ட விளக்கம் இல்லை என்று சொல்லி, ஆகவே நான், எடுத்திருப்பது நியாயம் தான் என்பதை நிலைநாட்டி அமர்கிறேன்.

[1992 ஏப்ரல் 28]

திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'வெருவந்த செய்யாமை' என்பதை அவை முன்னவர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். கொடுக்கின்ற தண்டனை மக்கள் மன்றத்திலே அச்சத்தை விளைவிக்கக் கூடாது. மக்கள் மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சொல்லுகிறேன். நான் அபிப்பிராயப்படுவது — எச்சரிக்கை செய்து இந்தப் பிரச்சினையை முடிப்பதை உண்மையிலேயே தமிழ்நாடு வர வேறகத்தான் செய்யும். நம்முடைய சட்டமன்றத்தினுடைய மதிப்பு அதன் மூலம் உயரத்தான் செய்யும். ஆகவே கொடுத்த தண்டனையை மறு பரிசீலனை செய்ய அவை முன்னவர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

நண்பகல் 12-00

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பணருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மக்கள் மன்றத்தினுடைய மதிப்பைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு இருக்கவேண்டுமென்றார்கள். நாங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் மக்கள் மன்றத்தினுடைய நூற்றுக்கு நூறு மதிப்பைப் பெறுகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நாங்கள் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் மக்கள் மன்றத்தினுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றுத்தான் இந்தப் பக்கத்திலே முழுக்க உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். அந்தப் பக்கத்திலேயும் முழுக்க உட்கார்ந்திருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆக மாண்புமிகு பணருட்டி இராமச்சந்திரன் கவலைப்படுவதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது. மக்கள் எங்களை விட்டு போய்விடுவார்களோ என்று அவர் கவலைப்படுகிறார். கவலை வேண்டாம். மக்கள் எங்களை விட்டு இன்னும் 20, 25 வருடத்திற்குப் போக மாட்டார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வரவில்லை. மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. எங்களையும் அவரையும் பார்த்தாலே அதைப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்கிற அளவிற்கு தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினையில் மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிற உணர்வுகளை முழுமையாக நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பணருட்டி எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல பத்திரிகை உலகினரைப் பயமுறுத்த வேண்டும் அல்லது அச்சுறுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நான் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை முதலாவதாகத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் இதுவரையிலே இல்லாத கூண்டு இப்

1992 ஏப்ரல் 28]

[பேரவைத் தலைவர்]

போது நம்முடைய அவைக்கு வேண்டாம் என்று சொன்னார். ஆனால் இந்த அவையில் கடந்த காலத்தில் அவரும் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார். அவரே பல்வேறு உரிமைப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அது அவையிலே விவாதிக்கப்பட்டு, அந்த உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியவர்களை விளக்கம் கேட்ட நேரத்தில், பல்வேறு நேரங்களில் விளக்கம் கேட்கின்ற அந்தக் கட்டத்திலேயே இது தவறு என்று வருகிற காரணத்தால் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்கிறோம் அல்லது மன்னிப்பைக் கோருகிறோம் என்றுதான் இதுவரையிலேயும் எழுதியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு பத்திரிகைகளை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு இங்கே யிருந்து பேரவைத் தலைவர் விளக்கம் கேட்டவுடன் அந்த விளக்கத்திற்கு பதில் எழுதுகிறபோதே அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும், நடக்காத ஒரு சம்பவம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், சில தவறான தகவல்கள் மீது நாங்கள் அவ்வாறு எழுதிவிட்டோம், அதற்காக அவையிடம் மன்னிப்பைக் கோருகிறோம் அல்லது வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு பேர், உரிமைக் குழுவிற்கு இந்தப் பிரச்சினை அனுப்பப்பட்டபோது, உரிமைக் குழுவிற்கு சாட்சியம் அளிக்க வந்த நேரத்தில் அங்கே வந்து மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் இதுவரையிலேயும் இந்த அவையினுடைய சரித்திரமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நான் முதலிலே சொன்னேன். பார்த்த பார்வையிலேயே முரசொலி பத்திரிகை தவறு செய்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. கோவை மாலை முரசு பத்திரிகை தவறு செய்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது என்று இருந்தாலும், அவர்களிடத்திலே விளக்கம் கேட்டு, அதற்குப் பிறகு என்னுடைய முடிவைச் சொல்கிறேன் என்று விளக்கம் கேட்ட நேரத்திலே நாங்கள் எழுதியிருப்பது சரிதான் என்றுதான் முரசொலி பத்திரிகை விளக்கம் கொடுக்கிறது. மாலை முரசு பத்திரிகை அது தலைப்பு கொஞ்சம் பெரிதுபடுத்தப்பட்டு விட்டது. எனவே இவ்வாறு பெரிதுபடுத்தாமல் இருக்குமாறு எங்களுடைய ஆசிரியர் குழுவை இனிமேல் நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம். எனவே இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விடுங்கள் என்றார்கள் பெரிதுபடுத்தியதற்கு என்ன என்கிற பிரச்சினையை அவர்கள் எழுதவில்லை. அவர்கள் பின்னர் உரிமைக் குழுவிற்கு வந்த நேரத்திலாவது இப்படி இருக்கிறதே, இதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறீர்களா என்று திரும்பத் திரும்ப உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டபோதும் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களே தலைப்பு பெரிதுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார்களே, அதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? இதுவரையிலே இல்லாத கூண்டு வந்திருக்கிறது என்று மட்டும் வருத்தப்படுகிறீர்களே,

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 28]

இதுவரையிலேயும் இந்த அவையிலே நடக்காத சம்பவமாக செய்த தவறுக்கு நாங்கள் இந்த அவையிலே வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று பிடிவாதமாக சிலர் பேசிக் கொண்டிருப்பது நியாயமா? அதையும் நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். இவ்வளவு நாளாக இல்லாத முறையில் இரண்டு பத்திரிகையாளர்கள் நாங்கள் வருத்தம் தெரிவிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அது தவறுதான் என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தால் சரிதான்.

பிற்பகல் 12-05

‘இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி’ ஆசிரியரை உரிமை குழுவிற்கு வருமாறு மூன்று தபால் எழுதியிருந்தாலும், நான் அதனால் வரவில்லை. இதனால் வரவில்லை என்று திரும்பத் திரும்ப சாக்குப்போக்குச் சொல்கின்ற நிலைமையதான் இருந்ததே தவிர, அவைக் குழு முன்னர் வந்து சாட்சி சொல்கிற நிலைமை இல்லை. இன்றைக்கு கூண்டு—இதுவரை இல்லாத கூண்டு வர வேண்டாம் என்று சொல்கின்ற நீங்கள், இதுவரையிலே இப்படி நாம் அழைத்து எவரும் வராமல் இருந்தது இல்லை. இந்த ஆசிரியர் மட்டும் வராமல் இருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? எனவே இதுவரையிலும் இல்லாத கூண்டு இன்றைக்கு ஏன் வருகிறது என்று சொன்னால், இதுவரையிலே இல்லாத முறையும், இப்படி 1, 2 பத்திரிகைகள் திட்டமிட்டு இந்த அவையை அவமதிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் இந்த 6, 7 மாதங்களாக அவர்கள் நடந்து வருகின்ற தன்மையின் காரணமாகத்தான் இதுவரையிலே இல்லாத கூண்டு இன்றைக்கு இங்கே கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உருவாக்கிவிட்டார்கள். அந்த 2, 3 பேர் உருவாக்கியதே தவிர அதற்காக நீங்கள் வருந்தியிருக்க வேண்டும். இதுவரையிலே இல்லாத கூண்டை இங்கே கொண்டு வந்து நிறுத்துவதற்கு ஆளாக்கிவிட்டார்கள் அந்த மூவரும் என்று அவர்கள் மீது வருந்தி இருந்தால் அதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது. இதுவரையிலேயும் இல்லாத முறையில் அந்த 3 பேர் நடந்திருக்கிற காரணத்தினாலேதான் அந்த கூண்டு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. அந்தக் கூண்டில் கொண்டு வந்து நிறுத்துவது என்பது குறைந்த பட்ச தண்டனைதான் என்பதை நான் முதலிலே சொல்லியிருக்கிறேன்.

“Where the offence is not so grave as to warrant the committal of the offender he is generally directed to be reprimanded”.

ரொம்ப அதிகம் இல்லை என்று கருதுகின்றபோதுதான் இந்தத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் செய்திருக்கின்ற தவறு மிகப் பெரிய தன்மை

1992 ஏப்ரல் 28] [பேரவைத் தலைவர்]

டனைக்குரிய குற்றம் என்பதை நீங்கள் இந்த நேரத்திலாவது ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். அவ்வளவு பெரிய தவறுக்கு ரொம்ப சாதாரண சம்பவத்திற்குக் கொடுக்கின்ற தண்டனையைத்தான் நாம் இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே பெரிய தண்டனை என்பதைப்போல சில பத்திரிகைகள் எழுதிக் கொண்டிருப்பதை ஊக்குவிப்பதைப் போல உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவித்திருக்கக்கூடாது என்று மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் நான் பேசுகின்றபோது இந்தத் தண்டனை என்பது குறைந்த தண்டனை என்பதையும் சொல்லி விட்டு முதலமைச்சர் அவர்களைத் திட்டமிட்டு சில பத்திரிகைகள் அவதூறு பரப்புகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லி விட்டு, ஆனால் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்பதில் திட்டவாட்டமாக, உறுதியாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுவிட்டு ஏற்கனவே பீகார் மாநிலத்திலேயும், உத்திரப் பிரதேசம் மாநிலத்திலேயும் எழுந்த பிரச்சினை, முதலமைச்சரைக் குறிப்பிட்டு அவதூறு பரப்பிய காரணத்தாலே எழுந்த பிரச்சினை, அந்தப் பிரச்சினையிலேதான் அவர்களை கைது செய்யுமாறு வாரண்ட் அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் இங்கே இந்த அவையை அவமதித்த குற்றத்திற்காக இன்றைக்கு சம்மன் செய்யப்பட்டு, சம்மனுக்கு வராத காரணத்தால் வாரண்ட் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லி விட்டு அங்கேயெல்லாம் முதலமைச்சரைக் குறை கூறி, குற்றம் கூறி அவமதித்த காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட பேச்சை அவைத் தலைவர் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கியதற்குப் பின்னர் அதை வெளியிட்ட காரணத்தால் எழுந்த பிரச்சினை என்பதையும் சொல்லி விட்டு, ஆனால் இங்கே முதலமைச்சரை இழித்தும், பழித்தும் பேசுகின்ற எந்தப் பத்திரிகையின் மீதும் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அடுத்துச் சொல்கின்றபோது, அப்படி நடவடிக்கைதான் எடுக்க வேண்டும் என்று வந்தால் வேறுவிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டிவரும் என்றும் நான் சொன்னேன் முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்பதில் திட்டவாட்டமாக இருக்கிறார். இது குறைந்த பட்சத் தண்டனை என்றும் சொல்லி விட்டு, முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால் அல்லது நாம் எடுக்க வேண்டும் என்கிற முடிவுக்குப் போகிறபோது வேறுவிதமான தண்டனைதான் கொடுக்க வேண்டிவரும் என்று நான் சொல்லியிருந்தேன். அதைச் சொன்னதற்கு அடுத்து சொன்னேன், அந்தப் பிரச்சினையில் வேறுவிதமான தண்டனைதான் கொடுக்க வேண்டிவரும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு என் மீது இருக்கின்ற பிரச்சினையை விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னால்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

காரணத்தினாலே விட்டிருக்கிறோம். வேறுவிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லியிருப்பதைப் போல இன்றைய தினம் புகழ் பெற்ற பத்திரிகைகள் அதைக் கட்டம் போடுகிற நிலைமையிலே தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் சொல்கிறபோது முதலமைச்சர் கூடாது என்பதில் திட்டவாட்டமாக இருக்கிறார், எந்த நடவடிக்கையும் என் மீது இருக்கின்ற பிரச்சினைக்காக வேண்டாம் என்பதை சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதற்குப் பிறகும் அதற்கு ஒரு 'பாக்ஸ்' செய்தி கிடையாது. முதலமைச்சர் இந்த அளவுக்குப் பெருந்தன்மையோடு தன் மீது இழித்தும், பழித்தும் பேசுகின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதில் மிகத் தீர்மானமாக இருக்கிறார் என்பதற்கு — நான் சொன்னதற்கு 'பாக்ஸ்', கிடையாது அந்த வேறுவிதமான நடவடிக்கை என்பதற்கு மட்டும் இப்படி ஒரு பெரிய பாக்ஸ் கட்டி "They deserve something else" என்று

பிற்பகல் 12-10

நான் சொன்னதாகப்போட்டிருக்கிறார்கள். போட்டு, இவை இவைகளில் எல்லாம் அந்த அளவுக்குப் பத்திரிகை உலகத்தின் மீது பாயத் தயாராகிக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைப் போல காட்டுகிறார்கள். அந்தச் செய்தியிலே கூட நான் திரும்ப, திரும்ப பிரஸ் என்பது — பத்திரிகை என்பது Fourth Estate என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த Fourth Estate என்று கூட அதைக் கருதவில்லை எங்களிலே நீங்கள் அடங்கியிருக்கிறீர்கள். இந்த எஸ்டேட்டுக்குள்ளேயே இருக்கிறீர்கள் என்றுதான் நான் பல்வேறு நேரங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். பத்திரிகையாளர்களை நம்மை விட்டு பிரித்து இன்னொரு எஸ்டேட் என்று கூட நான் கருதவில்லை. "House declares war on Fourth Estate" என்கிற அளவுக்குச் செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தச் செய்தியை கடைசியில் முடிக்கிறபோது some other என்பதற்கு அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். It will only be proper if some action.

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் விளக்கம் பிராக்கட்டிஸ் (other than moving privilege motions) is taken against those who slander the Chief Minister and என்று இவர்களாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு நான் இந்த அவையில் குறைந்த பட்சத் தண்டனையான பிரிவிலெஜ் கமிட்டி அறிக்கை மீது எழுந்த நடவடிக்கைக்குக் கொடுக்கின்ற தண்டனையாகக் குறிப்பிட்டதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டாம் என்று பிடிவாதமாகக் கூடாது என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்த காரணத்தால் நாங்கள் அந்த அளவுக்கு விட்டு இருக்கிறோம். வேறு விதமான நடவடிக்கை என்பதை

1992 ஏப்ரல் 28] [பேரவைத் தலைவர்]

பிராகெட்டிற்குள்ளே பிரிவில்லெஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிற நடவடிக்கையைத் தவிர வேறு நடவடிக்கை என்கிற அளவுக்கு அவர்களாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு ஒரு செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் குறிப்பிட்ட அதே ஆங்கில நாளேட்டில் அதாவது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே நேற்று நடைபெற்ற சம்பவங்களை ஒட்டி என்னைப் பற்றியும் ஒரு கற்பனைச் செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். தாங்கள் இந்த அவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களை வெளியேற்றினீர்கள். வெளியேறும்படி உத்தரவிட்டீர்கள். அவர்கள் வெளியேற மறுத்ததால் காவலர்களை அழைத்து வெளியேற்றும்படிக் கூறினீர்கள். அப்போது உறுப்பினர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் வெளியிலே லாபியிலே பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்கப் போவதாகச் சொன்னாராம். அதனை அடுத்து அவர்கள் வெளியே சென்ற பிறகு சில பத்திரிகை நிருபர்கள் வெளியே சென்றார்களாம். அவர் அங்கே லாபியிலே பேட்டி அளிக்கிறார் என்பதை அறிந்து—An agitated Chief Minister was seen conversing heatedly with the Assembly Secretary; திரு. ஜானகிராமன் அவர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்போது, திரு. திருநாவுக்கரசு வெளியேற்றப்பட்டபோது அவர் லாபியிலே நிருபர்களைச் சந்திக்கப்போகிறார் என்ற செய்தியும் எனக்குத் தெரியாது. சில நிருபர்கள் அவரை பேட்டி காண லாபிக்குச் சென்றார்கள் என்ற செய்தியும் தெரியாது. அப்போது நேரம் கடந்து விட்டதால் அசெம்பிளி செகரட்டரி திரு. ஜானகிராமன் அவர்கள் என்னிடத்தில் இதை இப்போதே எக்ஸ்டென்டு செய்து முடிக்கலாமா அல்லது லன்சுக்கு ஒரு இடைவெளி விட்டு பின்னர் பிற்பகலில் மீண்டும் கூடலாமா என்று கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார். அதைப்பற்றிதான் நான் அவரிடம் பேசிக் கொண்டு இருந்தேன். இதனை அவர்கள் கற்பனை செய்து திரு. திருநாவுக்கரசு வெளியே பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்து ஏதோ கூற்போகிறார் என்று மிரட்டல் விட்டதால் முதலமைச்சர் பதட்டம் அடைந்து, கலக்கம் அடைந்து எதையோ பேசிக்கொண்டு இருந்தார், அசெம்பிளி செகரட்டரியோடு என்று கற்பனையான செய்தியை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இது தான் வர, வர இந்தப் பத்திரிகையின் வாடிக்கையாகி விட்டது. இந்த குறிப்பிட்ட பத்திரிகையின் வாடிக்கையாகி விட்டது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[1992 ஏப்ரல் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையினுடைய விதியே அவையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் அவையினுடைய லாபியிலோ இந்தப் பேரவை வளாகத்திலோ இருந்து பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்கக் கூடாது. வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்த வளாகத்திற்குள்ளே இல்லாத அளவுக்கு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்றுதான் பொருள். எனவே அப்படி வெளியேற்றப்படுகிறவர்கள் லாபியிலே இருந்து பத்திரிகையாளர்களைப் பார்ப்பது என்பதும் தவறு, பத்திரிகையாளர்கள் போய் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேட்டி காண்பது என்பதும் தவறு என்பதை நான் சொன்னதேகூட எனக்கு சார்ஜெண்டாக இருக்கிறவர் உடனடியாகச் சொல்லியதால்தான் அவர் அந்தப் பக்கமாகப் போகிறார், பிரஸ்காரர்களும் போகிறார்கள் என்று சொன்ன உடன் நான் இந்த விதியைத்தான் நினைவுபடுத்தினேன். இதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவுறுத்தி ஏதோ அஞ்சி, நடுங்கி—அவர் இந்த அவையிலே நேருக்கு நேராக அவர் எழுப்பிய வாதங்களுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லுகிற அளவிலே தான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நேற்றைய தினம் விவாதம் நடந்தது. நேற்று என்ன நடந்தது என்பதும், உங்களுக்குத் தெரியும்—எனவே, அவர் வெளியே போய் சொல்கிற கருத்துக்கள் ஏதோ தன் மீது விபரீதமாக வந்து விடும் என்று அவர் பதட்டம் அடைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கே எழுப்புகிற அத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும் இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர்கள், மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரிந்த உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிட்டு அவர்களிடத்திலே கேட்ட அந்த நிகழ்ச்சிகள் நேற்றே நடந்தன. எந்தப் பதட்டத்திற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆளாகவில்லை. அதற்கு மேற்கொண்டு பதட்டம் அடைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் பத்திரிகை எழுதுகிறது. அப்படி எழுதியும் விட்டு, ஏதோ இந்த அவை அவர்கள் மீதும் போருக்குத் தயாராகி விட்டது என்று செய்தி போடுகிறார்கள்.

பிற்பகல் 12-15

அதற்காகத்தான் நான் இதனைத் தெரிவித்தேன். எனவே, நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் இன்னும் பத்திரிகைத் துறையினரை மதிப்பதில், பத்திரிகைத் துறையினரை நம்மோடு இணைத்து நாட்டுக்கு, நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்வதில், உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல, நமக்கும் மேலே எல்லா மேலாண்மையும் படைத்தவர்கள் பொதுமக்கள்தான் என்கிற உணர்வோடு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், அவர்களைப் போய் நமக்கு வேண்டாதவர்கள் என்று கருத வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எனவே இந்த பேரவையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தப் பேரவையின்

1952 ஏப்ரல் 28] [பேரவைத் தலைவர்]

நடவடிக்கை என்பது அவர் சொன்னதைப்போல, இரண்டு, மூன்று பேர் இதுவரையிலேயும் இந்த அவையின் வரலாற்றிலே இல்லாத முறையில் தவறும் செய்துவிட்டு, தவறுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கவும் மாட்டோம் என்பதில் பிடிவாதமாக இருந்து கொண்டு இந்த அவையையும் அவமதிக்கிற சூழ்நிலையிலே சென்ற காரணத்தாலேதான் இந்த நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொண்டோம்.

நாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்பது மிகக் குறைந்த பட்சத் தண்டனை என்பதற்குரிய நடவடிக்கைதான். அந்தக் கூண்டுதான் ரொம்பக் குறைந்த பட்சத் தண்டனை என்று இருக்கிறது. இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அதற்குப்பிறகு, 5 நாளோ, 10 நாளோ, 15 நாளோ, இரண்டு மாதமோ, 6 மாதமோ உள்ளே தள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறீர்களோ என்று தான் நான் கருதவேண்டி இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், இதுதான் குறைந்த தண்டனை, இதை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், அந்தக் குறைந்ததிலிருந்து கொஞ்சம் கூட்டுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள் என்றுதான் பொருள்பட வேண்டும். எனவே, நாம் வழங்கியிருக்கிற தண்டனை என்பது, இந்த அவை எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை என்பது, இந்த அவைக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமையைப் பாதுகாத்து, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக எடுத்த நடவடிக்கை. எனவே, அந்த நடவடிக்கைக்கு, உறுப்பினர்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், வேறுவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும், இந்தத் தண்டனையைக் கூட்ட வேண்டும் என்பது போன்ற மறுபரிசீலனைக்குக் கூட இடம் வேண்டாம் என்று மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தண்டனையை அவர்கள் வந்து ஏற்றுக் கொண்டாலே போதும். அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். அதற்காக, நான் வழங்கியிருக்கிற இந்தக் குறைந்த பட்சத் தண்டனைக்காக, பேரவைத் தலைவர் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கையே தவறான நடவடிக்கை, பேரவைத் தலைவர் அறிவித்து இருக்கிற அறிவிப்பே, தவறான அறிவிப்பு, அவர் எடுத்திருக்கிற முடிவுகள் அனைத்தும் தவறானவை என்பது போன்று பொருள்படுகிற வகையில், பேரவைத் தலைவருடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து இன்றைக்கு அவையைப் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சில பத்திரிகையாளர்கள் வராமல் இருப்பது துரதிர்ஷ்டவசமானதுதான். இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் மீது எந்தக் கோபமும் இல்லை. அவர்கள், ஏன் இந்த முடிவுக்குப் போனார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால், சிலர் வரவில்லையே தவிர, பலர் இங்கே வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைகள், தமிழக மக்களுக்கு நம்மைவிட எல்லா மேலாண்மையும் பெற்றிருக்கிற மக்களுக்குச் சென்று சேரத்தக்க வகையில், செய்தி

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 ஏப்ரல் 28]

களைக் கொண்டு சேர்க்கிற பத்திரிகையாளர்கள் பலர் இங்கே வருகை தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக என்னுடைய நன்றியைப் பேரவையின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-20

இதிலே சுமுக உறவு பத்திரிகையாளர்களோடு என்றென்றைக்கும் நமக்கு இருந்திடும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, இந்த பத்திரிகை சுதந்திரம் போய்விட்டது, சுதந்திரம் போய் விட்டது என்பதற்கு இன்றைக்குக் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் தெரிவித்த ஒரு கருத்து, நீங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டால், இன்றைக்கு திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் சொன்னாரே, இதைப் போன்ற வெளியிலே சொல்வதற்குக்கூட நா கூசுகிற வகையில் சில செய்திகளை வெளியிடுகிற சில மஞ்சள் நாளேடுகள் பெருந்து வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, இன்றைக்கு இப்படியெல்லாம் எழுதுகிறார்கள், ஒரு கோடி என்கிறார்கள், அவருக்கு 5 இலட்சம், இவருக்கு 10 இலட்சம், இவருக்கு 7 இலட்சம் என்றெல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய பத்திரிகைகளையெல்லாம் தடுக்க வேண்டும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்கிற ஒரு நிலை வேண்டுமானால், அதற்குரிய ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்களே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதி இருந்தார்கள், அதைப் போன்ற ஒரு சட்டத் திருத்தம், நீங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டால், இங்கே கூட கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் கொண்டுவரப் போகிறேன் என்று அவர்கள் இன்றைக்கும் சொல்லவில்லை. புரட்சித் தலைவரேகூட இப்படிப்பட்ட அருவருக்கத்தக்க செய்திகளை வெளியிடுகிற பத்திரிகைகளுடைய நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அவரேகூட கருதி இருந்தார். அப்போது நீங்கள் எல்லோரும் விரும்பினால், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக்கூடக் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னதற்கு, அவர்கள்தான் ஏதோ பத்திரிகைகளுக்கு விரோதமாக ஒரு பெரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும் இன்றைக்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள்; அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்றுகூட இன்றைக்குச் சில பத்திரிகையாளர்கள் சங்கம் என்கிற பெயரில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்திரிகையாளர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை என்பது, இப்படி அவர் 1 கோடி வாங்கினார், இவர் 15 கோடி வாங்கினார், 10 கோடி வாங்கினார் என்று எழுதுவது ஒருபுறம் இருந்தாலும் இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிற உறுப்பினர்களுடைய நடவடிக்கைகளுக்கு உள் நோக்கம் கற்பிக்கிற வகையில் இன்றைக்கேகூட முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்த ஒரு அறிவிப்பை இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்களும் சரி, திரு. தம்புசாமி அவர்களும் சரி ஆதரித்தார்கள், வரவேற்கிறோம், நன்றி தெரிவிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாளைக்கு இதே பத்திரிகைக்காரர்கள்,

1992 ஏப்ரல் 28] [பேரவைத் தலைவர்]

ஆளுக்கு பத்து இலட்சம் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு வரவேற்றார்கள் என்று எழுதமாட்டார்களா, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரை எழுதுகிறவர்கள்.

எனவே, இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன வழி? புரட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வர நினைத்தார்கள், இப்பொழுது நீங்களெல்லாம் சேர்ந்து—அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை— நீங்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒருமுகமாக அப்படிச் சட்டம் வேண்டும் என்று கருதினால் கொண்டு வர இருக்கிறேன் என்று சொன்னால், பத்திரிகை உலகத்திற்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கத் தயாராக இருக்கிற அவருடைய அந்த அறிவிப்பைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால் இங்கே என்ன பில்லா இன்டிரடியூஸ் செய்தார்கள்? நீங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டால் கொண்டு வருவதற்கு நான் தயார் என்று சொன்னார்கள். நீங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று என்னைக்குச் சொல்லப் போகிறீர்கள்? நாளைக்கு இதே மாதிரி ஒரு பத்திரிகைக்காரர் எழுதினால் அதற்குப் பிறகு நீங்களும் சேர்ந்து சொல்லப் போகிறீர்கள்.

எனவே, இந்தச் சூழ்நிலைகள் எல்லாம், ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்று, இன்று, நேற்றல்ல; மறைந்த பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், அவர் பேச்சுரிமை எழுத்துரிமை வேண்டுமென்று சொன்ன அளவிற்கு வேறு யாரும் சொல்லியிருக்க முடியாது. பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை இந்தத் தேசத்திற்கு வேண்டுமென்று சொன்ன பண்டித நேரு பெருமான் அவர்களே தெரிவித்ததாக, 'Karl and Shekdhav'—இல் தெரிவித்திருக்கிற கருத்து ஒன்றை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"...Freedom carries with it responsibilities and cannot be absolute in a democracy or for that matter in any organised human Society. In the words of Prime Minister Jawaharlal Nehru 'freedom like everything else and more than everything else carries cert in responsibilities and obligations and if these responsibilities and obligations and disciplines are lacking then it is no freedom, whether an individual indulges in it or a group or a newspaper or anyone else'.

அவர்களுக்கு இருக்கிற கடமையை மறந்து, எங்களுக்கு இருக்கிற பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை என்கிற வகையில் யார் ஈடுபட்டாலும்—even—பத்திரிகையாகவே இருந்தாலும் அது பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை என்கிற அந்தத் தலைப்பிலே, வராது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் பண்டித நேரு பெருமகனார் அவர்கள் அன்றைக்கே, எழுத்துரிமை வேண்டும், பேச்சுரிமை வேண்டும் என்று சொன்ன பெருமகன் சொன்னதாகும்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 ஏப்ரல் 28]

அந்தவகையிலேதான் இந்த அவையும், இன்றைக்குப் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை என்பது நமக்கு இருக்கக்கூடிய கடமையை, உரிமையை மதிக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கும்வரையிலேயும் நாமும் அதை அந்த அளவு வரையிலேயும் அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்து, இதன் காரணமாக இந்தப் பேரவையின் நடவடிக்கைகளைப் புறக்கணிக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்த பத்திரிகையாளர்கள் தங்களுடைய முடிவைத் திரும்பப் பெற்று, மறுபரிசீலனை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்’.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பணகுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, சில தரக்குறைவான பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகளை மக்கள் நம்புவதில்லை; இத்தகைய பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகளில் உண்மையில்லை என்பது மக்களுக்கே புரிகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்.

எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இது உண்மையாகாது. இது எப்படி, எந்த அளவிற்கு, யாரைப்பற்றிச் செய்திகள் வெளியிடப் படுகின்றனவோ அவர்களை எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஒரேயொரு உதாரணத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாநில அளவில் ‘Prohibition Propaganda Committee’ மது விலக்குப் பிரச்சாரக் குழு ஒன்றினை இந்த அரசு அமைத்துள்ளது. அதன் முதல் கூட்டத்தை நான் கூட்டினேன். அப்பொழுது அதில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு மிகப் பிரபல கலைஞர், வயதில் முதிர்ந்தவர், அவர் பேசுகின்ற பொழுது எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். ஏன், இப்படி எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள் என்று நான் கேள்வி கேட்டேன் ‘ஜூனியர் விகடன்’ பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, அதில் படித்தேன் என்று அந்த அம்மையார் பதில் அளித்தார். அப்பொழுது எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. நான் குறிப்பிடுகின்ற அந்தக் கலைஞர் வயதில் முதிர்ந்தவர். உலக அனுபவம் பெற்றவர்.

பிற்பகல் 12-25

அவர் உலகத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்தவர். அவரேகூட ‘ஜூனியர் விகடன்’ பத்திரிகையில் வருகிற செய்தியை வேதவாக்கு என்று நம்புகிற அளவில் இருக்கிறார் என்

1992 ஏப்ரல் 28] [டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா]

றால், மற்ற சாமான்ய மக்களைப் பற்றி நாம் என்ன சொல்வது? எனவேதான் கூறுகிறேன். இத்தகைய பத்திரிகைகளில் வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டி வருகிற செய்திகளை யாரும் நம்புவதில்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. திட்டமிட்டு இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றின்மீது, இத்தகைய பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தில் இடம் இல்லையா; எத்தனையோ சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே என்று கேட்கிறார்கள். வழக்குப் போடலாமே; நீதிமன்றங்களின் மூலமாக சந்திக்கலாமே என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகை என்னைப் பற்றிய ஒரு தவறான செய்தியை ஒரு வாரம் வெளியிடுகிறது. அதற்கான மறுப்புக் கடிதத்தை அனுப்புகிறேன். ஒரு வழக்கையும் தொடருகிறேன். தொடர்ந்து, அடுத்த வாரம் அதேபோல் இன்னொரு கதை வருகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு வாரமும் வேண்டுமென்றே ஒவ்வொரு வார இதழிலும் என்னைப் பற்றிய அவதூறு செய்திகளை வெளியிடுவது என்ற குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பத்திரிகை, செய்திகளை வெளியிடுகிறது என்றால், எத்தனை வழக்குகளைப் போட முடியும்? எத்தனை மறுப்புக் கடிதங்களை அனுப்ப முடியும்? இதற்கெல்லாம் என்ன முடிவு? எனவேதான் இதற்கெல்லாம் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்ட, ஏதாவது ஒரு வழியை நாம் சிந்திக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்தேன். ஆனால், அந்த நடவடிக்கை எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டேன்.

3. சிறப்புக் குறிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

(ஈ) உறுப்பினர் கொடுத்துள்ள அறிவிக்கை குறித்து

திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதிலே வேண்டாம்.

திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்'; டிபரண்ட் சப்ஜெக்ட். என்னுடைய நிலக்கோட்டைத் தொகுதி சுற்றுப் பயணம் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த உண்மைகளை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதிலே நீங்கள் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கொடுத்தீர்கள். அதிலே உரிமை மீறல் என்பதற்குரிய 'பிரைமா-பேசி' இல்லை என்று நான்